

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/102/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319010253
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2319010253.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti obžalovanému C. M. pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 26.6.2019 č.k. 31T/27/2019-188, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.2.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného C. M., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 26.6.2019 č.k. 31T/27/2019-188 rozhodol tak, že obžalovaného C. M. uznal za vinného, že
v bode 1/ dňa 01.05.2014 v čase o 7.45 hod. v Seredi na ulici M. R. Štefánika v obchodnom dome Jednota COOP si neoprávnene zaobstaral platobnú kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXX vydanú E. E., a.s., a následne vykonal neoprávnené pokusy o výber finančnej hotovosti v čase o 7.59 hod. vo výške 100 € z bankomatu SLSP 1309 na M. R. Štefánika 3 v Seredi, v čase o 8.04 hod. vo výške 40 € a v čase o 8.05 hod. vo výške 40 € z bankomatu SLSP 1301 na M. R. Štefánika 1 v Seredi, v čase 8.08 hod. vo výške 80 € a v čase o 8.09 hod. vo výške 30 € z bankomatu VÚB S6AV132B na Cukrovarskej 1 v Seredi a v čase o 8.22 hod. vo výške 20 € z bankomatu Tatra banky TATN153A na Námestí slobody 36 v Seredi, čím majiteľke uvedenej platobnej karty Ing. T. D., nar. XX.XX.XXXX, nespôsobil žiadnu škodu,
v bode 2/ dňa 26.06.2014 v čase okolo 1.14 hod. v bare Joker Play club v Seredi na ulici Cukrovarskej po tom, ako na jednom stole zbadal bez dozoru položený smartfón zn. HTC One 80 In, hliníkovej striebornej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, tento zo stola zobral, ukryl ho po bundu, ktorú mal prevesenú cez ľavú ruku, pomaly prešiel k východu a z baru odišiel, pričom neskôr uvedený smartfón predal neznámej osobe a peniaze minul pre vlastnú potrebu, čím spôsobil poškodenému vlastníkovi uvedeného smartfónu D. T., nar. XX.XX.XXXX, škodu vo výške 280 €, pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/124/2014 zo dňa 03.05.2014, právoplatný toho dňa, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona,
v bode 3/ dňa 05.07.2014 v čase o 20.00 hod. v E. na ulici D. R. u seba neoprávnene prechovával alobalovú skladačku s obsahom bielej kryštalickej látky o hmotnosti 54 mg, obsahujúcej metamfetamín v množstve väčšom ako 10 mg, čo predstavuje 1 obvyklú jednorazovú dávku drogy, ktorú dobrovoľne vydal počas kontroly príslušníkom polície, pričom v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok,
teda
v bode 1/ neoprávnene si obstaral platobnú kartu, ktorú použil,

v bode 2/ prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

v bode 3/ neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku, čím spáchal

v bode 1/ prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona,

v bode 2/ prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona,

v bode 3/ prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona.

Za to bol odsúdený:

V bode 1/ Podľa § 44 Trestného zákona súd u neho upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/91/2014 zo dňa 26.11.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/23/2015 zo dňa 19.03.2015, právoplatné dňa 19.03.2015, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 6 mesiacov so zaradením do stredného stupňa stráženia, keďže trest uložený týmto skorším rozhodnutím je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela dostatočný.

V bodoch 2/ a 3/ podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4 a § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa mu uložil nahradiť poškodenému D. T., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt D. XXXX/XX, E., škodu vo výške 280 €. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného D. T., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt D. XXXX/XX, E., odkázal so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný a to bezprostredne po jeho vyhlásení, ktoré odvodnil tým, že to mal mať celé v súbehu. Prokurátor sa práva podať odvolanie vzdal.

3. Obžalovaný svoje odvolanie odôvodnil vlastným písomným podaním zo dňa 8.7.2019, ako i prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 17.7.2019.

4. Obžalovaný v písomnom odôvodnení svojho odvolania uvádza, že odvolanie odôvodňuje neprimeranou výškou trestu, ktorý mu okresný súd uložil. Uvádza, že momentálne vykonáva nepodmienečný trest, ktorý mu uložil Okresný súd Topoľčany v konaní vedenom pod spisovou značkou 2T/91/2014. Uviedol, že svoje nerozvážne konanie skutočne úprimne ľutuje a naozaj ho veľmi mrzí jeho trestná činnosť. Svoju vinu nepopiera, no trest sa mu zdá neprimeraný a veľký, nakoľko momentálne vykonáva trest vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne. Má rodinu a deti, ktoré ho potrebujú, no pri súčasnej výške dvoch trestov, je to pre jeho rodinu a pre neho zničujúce. Uvedomuje si, že nemal robiť to čo robil a myslieť vtedy na svoju rodinu, no napriek tomu prosí Krajský súd v Trnave, aby mu dal šancu a uložený trest znížil. Obžalovaný sľubuje, že bude viesť riadny život a že spôsobenú škodu nahradí. Dáva do pozornosti, že 15 rokov nebol trestaný, založil si rodinu a venoval sa jej. Podľa obžalovaného pochybil Okresný súd Topoľčany, keď v konaní vedenom pod spisovou značkou 2T/91/2014 nevyčkal do rozhodnutia Okresného súdu Galanta, pretože inak by mohol postupovať podľa § 41 Trestného zákona a mohol by zrušiť rozsudok Okresného súdu Galanta. Obžalovaný žiada Krajský súd v Trnave, aby zjednal nápravu a zväžili ho rodinnú situáciu.

5. Obhajca obžalovaného v odôvodnení podaného odvolania uviedol, že odsúdený už v prípravnom konaní sa priznal ku spáchaniu skutkov a tieto aj oľutoval. Odsúdený na hlavnom pojednávaní k všetkým skutkom obžaloby priznal. Podľa hodnotenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, 1 krát bol disciplinárne odmenený za výkon upratovacích práv, potrestaný nebol, zúčastňuje sa na edukačných aktivitách zameraných na odstraňovanie dôvodov páchania trestnej činnosti, pracovné povinnosti si plnil na požadovanej úrovni. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol jednu poľahčujúcu okolnosť - priznal sa ku spáchaniu skutku a úprimne ho oľutoval, a dve priťažujúce okolnosti - spáchal viacero trestných činov a bol už v minulosti súdne trestaný. Podľa súdu pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol v pomere 1:2, kde na základe toho súd upravil dolnú hranicu trestnej sadzby na 1 rok a 4 mesiace.

6. Čo sa týka poľahčujúcej okolnosti, v odvolaní obžalovaný uvádza, že poľahčujúca okolnosť v podobe napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, teda orgánom činným v trestnom konaní (v rámci prípravného konania) a súdu, to však neznamená, že páchatel takto musí bezpodmienečne napomáhať všetkým týmto orgánom, ktoré sú príslušné na vykonávanie jednotlivých štádií trestného stíhania. Ťažisko dokazovania je na obžalobe ale postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu má dôležitý význam. Podľa § 257 ods. 7

Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. V rámci súdneho konania po priznaní viny páchatelom (obžalovaným) súd pred rozhodovaním o prijatí alebo neprijatí vyhlásenia obžalovaného formou otázok zisťuje, či sa obžalovaný „dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin“, čím pri kladnej odpovedi naplňa podmienku uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák. Súd preto poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. správne obvinenému priznal. V danej súvislosti treba tiež zdôrazniť, že prípadné využitie práva obvineného v prípravnom konaní (alebo v určitom štádiu prípravného konania) poprieť trestnú činnosť resp. nevypovedať, nemôže byť hodnotené v jeho neprospech. Poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/ a § 36 písm. n/ Tr. zák. môžu byť obžalovanému priznané a zohľadnené aj kumulatívne. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. spočíva v priznaní sa páchatela k trestnej činnosti a zároveň jej úprimnom oľutovaní. Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., ktorá je zohľadnená po postupe v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. sa stáva v určitom zmysle kvalifikovanou okolnosťou, majúcou za následok možnosť nevykonania dokazovania v určitom rozsahu na hlavnom pojednávaní. Umožnenie takéhoto zjednodušeného postupu v konaní súdu je potrebné potom nepochybne považovať za napomáhanie súdu pri objasňovaní trestnej činnosti. Inými slovami, pri uznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. v štádiu súdneho konania nedochádza automaticky k negácii (resp. nepoužiteľnosti) poľahčujúcej okolnosti priznania sa a oľutovania trestnej činnosti podľa § 36 písm. 1/ Tr. zák., Nie je vylúčená ani situácia, kedy sa obžalovaný v priebehu trestného konania ku spáchaniu trestného činu prizná a úprimne ho oľutuje a následne v štádiu súdneho konania nebude súhlasiť s postupom podľa § 257 Tr. por. a nesplní podmienky pre zjednodušený postup, napr. z dôvodu, že bude trvať na vykonaní celého dokazovania v rozsahu, v akom bolo vykonané v prípravnom konaní, resp. aj väčšom. V takom prípade by mala byť obžalovanému uznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. 1/ Tr. zák., ale nie už podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. Poľahčujúce okolnosti podľa citovaných ustanovení Trestného zákona môžu byť súdom posudzované samostatne, ale aj kumulatívne. K uvedenému prosím pozri aj Ro Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/70/2015 ako aj Stanovisko č.44 NS SR publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017.

7. Z toho vyvodil obžalovaný záver, že pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností mal byť 2:2 a nie 1:2, a nemalo sa aplikovať ust. § 38 ods. 4 TZ. V danom prípade potom zákonom ustanovená trestná sadzba odňatia slobody je 6 mesiacov až 3 roky a nie od 1 roku a 4 mesiacov do 3 rokov. Súd mal aplikovať správne ust. § 38 ods. 2 TZ a nepoužiť ust. § 38 ods. 4 TZ, pretože vzhľadom na okolnosti prípadu pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol v pomere 2:2 a vzhľadom aj na kladné hodnotenie obžalovaného z ústavu na výkon trestu, podľa ktorého obžalovaný vo výkone trestu si vzorne plní svoje povinnosti, mu mal uložiť trest na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorá v danom prípade je 6 mesiacov. Vzhľadom na uvedené ako aj na okolnosti prípadu v súlade s ust. § 39 ods. 1 TZ na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje pre nápravu odsúdeného aj trest kratšieho trvania a preto mal súd po určení rozpätia trestnej sadzby od 6 mesiacov do 3 rokov určiť trest na spodnej hranici 6 mesiacov, pričom už aj samotné zaradenie obžalovaného do výkonu trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia je ďalším dostatočným prostriedkom jeho nápravy.

8. Podľa obhajoby je trest nezákonný a neprimerane prísny, ktorý napokon nenaplní účel trestu a tento účel môže byť naplnený aj trestom kratšieho trvania.

9. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im

predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

10. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

11. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, vo vzťahu k výrokom o treste a spôsobe jeho výkonu uviedol, že obžalovaný spáchal trestný čin v bode 1/ skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/124/2014 a zvyšné trestné činy v bodoch 2/ a 3/ až po doručení tohto trestného rozkazu, ktoré má účinok vyhlásenia rozsudku. Súd preto osobitne pristupoval ku skutku v bode 1/, ktorý je vo viacčinnom súbehu so skutkami, za ktoré mu bol uložený trest rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/91/2014, a osobitne ku skutkom v bode 2/ a 3/, keďže doručením tohto trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/124/2014 došlo k pretrhnutiu súbehu so skutkami spáchanými pred týmto doručením a preto sa jedná o recidívu, za ktorý sa ukladá samostatný trest, a nie o súbeh, za ktorý by sa ukladal súhrnný trest (R 8/1974).

12. Prvostupňový súd ďalej v odôvodnení uvádza, že skutok v bode 1/ mal súd ukladať súhrnný trest pri zrušení výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/124/2014, no keďže došlo k zrušeniu jeho výroku o treste (podľa názoru súdu nesprávne, ako poznamenal vyššie) a obžalovanému bol za tento skutok uložený trest rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/91/2014, nepovažoval by za spravodlivé ukladať mu samostatný trest. Súd mohol súd uložiť obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody pri zrušení výroku o treste rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/91/2014 za spáchanie 4 prečinov v zákonnej sadzbe za trestný čin z nich najprísnejšie trestný neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 TZ na 1 až 5 rokov. Vzhľadom na už uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 6 mesiacov a charakter skutku, kedy sa jednalo o neúspešné výbery z bankomatu bez spôsobenia škody, považuje tento za dostatočný na dosiahnutie účelu trestu.

13. Ohľadne trestu za skutky v bodoch 2/ a 3/ prvostupňový súd uviedol, že mohol súd uložiť obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody za spáchanie dvoch prečinov v zákonnej sadzbe za trestný čin z nich najprísnejšie trestný na 6 mesiacov až 3 roky. U obžalovaného zistil 1 poľahčujúcu okolnosť - priznal sa k spáchaniu trestných činov a úprimne ich oľutoval, a 2 priťažujúce okolnosti - spáchal viacero trestných činov a bol už v minulosti za trestný čin odsúdený. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu z rozdielu dolnej a hornej hranice na 1 rok a 4 mesiace. Súd preto mohol po úprave trestnej sadzby uložiť obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody od 1 roku a 4 mesiacov do 3 rokov.

14. Čo sa týka druhu trestu prvostupňový, súd vzhľadom na doterajšiu trestnú minulosť obžalovaného a bezvýslednosť jeho nápravy už mnohými nepodmienečnými trestami odňatia slobody ani neuvažoval u uložení alternatívneho trestu či podmienečného trestu odňatia slobody, a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov ktorá javila dostatočnú na dosiahnutie účelu trestu a primeranú páchanú trestnej činnosti.

15. Keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, a to odsúdenie Okresným súdom Nitra sp. zn. 5T/144/2004 za trestný čin krádeže, ktorý vykonal dňa 09.02.2005, zaradil ho súd na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia.

16. Zistenia prvostupňového súdu vo vzťahu k skutočnostiam, ktoré odôvodňujú uloženie trestu za jednotlivé skutky, sú správne.

17. Obžalovaný vo svojom odvolaní nenapáda rozhodnutie o upustení od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody za skutok uvedený v bode 1 rozsudku, urobené podľa § 44 Trestného zákona. Namieta, že vo vzťahu k trestu uloženého mu za skutky uvedené v bodoch 2 a 3 napadnutého rozsudku mu mal byť uložený súhrnný trest, resp. že výška tohto trestu je neprimerane prísna a to vzhľadom na trest, ktorý mu uložil Okresný súd Topoľčany v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/91/2014. Pokiaľ ide o výšku trestu, prostredníctvom obhajcu tiež namieta, nesprávne použitie ustanovení § 36 a 38 Trestného zákona.

18. Pokiaľ ide o možnosť uloženia súhrnného trestu za skutky uvedené v bodoch 2 a 3 napadnutého rozsudku, túto správne vyhodnotil prvostupňový súd, keď uviedol, že za tieto skutky je potrebné uložiť trest samostatný a to z dôvodov, ktoré sú citované v odseku 8 tohto odôvodnenia.

19. Zohľadnenie poľahčujúcich okolností tak, ako to žiada obžalovaný a ako je uvedené v odsekoch 6 a 7 tohto odôvodnenia, neprichádza v tomto prípade do úvahy.

20. Odvolací súd nesúhlasí s názorom, že vyhlásenie obžalovaného o vine, ktoré urobil na hlavnom pojednávaní a ktoré súd prijal, má mať za následok, že mu bude priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, teda, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti pri vyhlásení obžalovaného o vine bolo predmetom rozhodovacej činnosti trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý prijal stanovisko z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti/nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. l/ Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Trestného poriadku. V súlade s týmto stanoviskom samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona. K tomuto odvolací súd dodáva, že súd rozhodujúci o obžalobe nie je orgánom určeným na objasňovanie trestnej činnosti. Aj preto priznanie obžalovaného v konaní pred súdom automaticky nemôže mať za následok použitie § 36 písm. n) Trestného zákona. Obžalovaným citované rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne nie je v súlade s týmto stanoviskom a nie je relevantné pre tunajší súd pre rozhodnutie o tejto otázke. Rozhodnutie prvostupňového súdu o priznaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a následná úprava trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, bola teda správna a zákonná.

21. Možnosť, v prípade vyhlásenia obžalovaného o vine a po jeho prijatí súdom, aplikovať analogicky ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, je podmienená existenciou konkrétnych skutočností, ktoré takýto postup odôvodňujú. V prípade obžalovaného ide o recidivistu trestnej činnosti, u ktorého nie je namieste mimoriadne znižovať dolnú hranicu trestu odňatia slobody, ustanovenú Trestným zákonom. V jeho prípade nemožno konštatovať, že uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok 6 mesiacov je neprimerané. Jeho vyjadrenia o tom, ako si uvedomil nesprávnosť svojho konania a o tom, ako ho rodina potrebuje, nevníma odvolací súd ako úprimné. Podľa jeho názoru vyjadrujú skôr ľútosť nad následkami odhalenia jeho trestnej činnosti a nie uvedomenie si jej nesprávnosti. V prípade obžalovaného nejde o osobu, ktorá by vzhľadom na svoj vek a predchádzajúce skúsenosti s trestným konaním a výkonom trestu odňatia slobody, nevedela rozpoznať nebezpečenstvo (v podobe trestnoprávneho následku), ktoré mu hrozí pri opakovaní páchania trestnej činnosti.

22. Preto nie je výška trestu uloženého obžalovanému za viacnásobnú úmyselnú trestnú činnosť neprimeraná, podľa odvolacieho súdu naopak možno hovoriť o treste miernom. Preto odvolanie obžalovaného zhodnotil ako nedôvodné a zamietol ho podľa § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.